

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/127/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010226
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125010226.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Ivany Datlovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre pokračovací prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. decembra 2025 v Banskej Bystrici, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/15/2025 zo dňa 16. septembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 7Nt/15/2025 zo dňa 16. 09. 2025 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/65/2024 zo dňa 26. 11. 2024, právoplatným dňa 11. 12. 2024, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 16. 09. 2025 sťažnosť, ktorú doplnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 12. 11. 2025. Sťažnosť podal z dôvodov vecnej nesprávnosti napadnutého uznesenia, keď zdôraznil, že okresný súd primerane nepreveril nové tvrdenia a dôkazy v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Podľa obhajoby bolo čestné prehlásenie C. B. zo dňa 19. 05. 2025 predložené až po právoplatnosti trestného rozkazu a obsahuje konkrétne skutkové tvrdenia, že odsúdený používal platobnú kartu a elektronické bankovníctvo s vedomím menovanej ako disponentky účtu v uvedených dňoch v celkovej sume 940,- Eur. Tento dôkaz nebol súdu v čase pôvodného rozhodovania známy a má priamy dopad na znak neoprávnenosti pri skutkovej podstate trestného činu podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a rovnako pri skutkovej podstate trestného činu podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Akcentoval, že novosť dôkazu sa posudzuje objektívne podľa neznámosti súdu, nie podľa miery procesnej aktivity odsúdeného. Podľa judikatúry za novú skutočnosť treba považovať aj tie skutočnosti, ktoré predtým neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania v konaní. Obnove konania nebráni, ak odsúdený o existencii týchto skutočností vedel, no z akýkoľvek dôvodov ich neuviedol. V kontexte uvedeného poukázal na právnu argumentáciu v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tost/35/2013 zo dňa 26. 11. 2013.

V súvislosti s uvedenými tvrdeniami poukázal odsúdený aj na to, že súd v štádiu rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania neskúma, či pôvodné dôkazy obstáli samy o sebe, či tvoria ucelenú reťaz, ale či nové skutočnosti alebo dôkazy môžu privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Zdôraznil, že C. B. nebola v prípravnom konaní vypočítaná pre svoj nepriaznivý zdravotný stav, nie preto, že takýto dôkaz nebol potrebný, a teda jej skutkové tvrdenia neboli orgánom činným v trestnom konaní ani súdu známe. Až po právoplatnosti trestného rozkazu bola vyhotovená a predložená jej výpoveď vo forme čestného vyhlásenia, v ktorom uviedla, že platobnú kartu vydanú k účtu svojho manžela sama odsúdenému poskytla a ten s jej vedomím a súhlasom vykonal bezhotovostné prevody a výbery hotovosti v celkovej výške 940,- Eur. Táto nová skutočnosť priamo zasahuje do skutkového stavu rozhodnutia o vine, pretože vyvracia znak neoprávneného konania odsúdeného. Súd prvého stupňa sa s týmto dôkazom nevysporiadal v súlade s § 2 ods. 10 Trestného poriadku, keďže nevykonal jeho overenie podľa § 398 ods. 1 Trestného poriadku a odmietol návrhy na doplnenie dokazovania. Týmto postupom došlo k porušeniu zásady spravodlivého procesu a práva odsúdeného na účinné preskúmanie nových dôkazov v konaní o obnove.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Podaním, doručeným okresnému súdu dňa 17. 11. 2025 doplnil sťažnostné dôvody sám odsúdený. Podstatou jeho sťažnostnej argumentácie bolo, že jeho matka, C. B., vedela o všetkých výberoch a prevodoch z účtu jej manžela, ktorým celý život disponovala len ona sama. Uvedené výbery, ktorými mu poskytla hotovosť, uskutočnil dva razy, pričom mu poskytla svoju bankomatovú kartu, ako aj PIN kód, ktorý mu napísala na papier. Vedela aj o sumách, ktoré vybral z bankomatu. Konala bez naliehania a nátlaku z jeho strany, tak ako to je uvedené v jej čestnom prehlásení, ktoré je prílohou k zápisnici okresného súdu zo dňa 16. 09. 2025.

Odsúdený dal do pozornosti súdu, že úkonov prípravného konania sa nezúčastňoval pre svoj nepriaznivý stav po amputácii ľavej končatiny v stehennej oblasti, pričom v tom čase bol umiestnený v doliečovacom ústave a nebol v stave racionálne uvažovať. Vyjadril nespokojnosť s tým, že ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová nie je prispôsobený pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a je umiestnený bez sociálneho kontaktu s inými odsúdenými a bez možnosti vychádzky.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Odsúdený A. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/65/2024 zo dňa 26. 11. 2024, právoplatným dňa 11. 12. 2024, uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola odsúdenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému D. B. škodu vo výške 950,- Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený D. B. podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázaný na civilný proces.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 12. 03. 2025 podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci, o ktorom prvostupňový súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Trestného poriadku) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Trestného poriadku.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonaných dôkazov, a to v rozsahu § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z § 2 ods. 19 Trestného poriadku.

V konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať, či sa súd v základnom konaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či sa nedopustil procesných chýb a podobne. Zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia sa v konaní o obnove konania nepreskúmava. V zmysle skôr uvedeného povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy je skúmať správnosť právoplatného rozsudku v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v základnom konaní. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že okresný súd sa v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku odôvodnil.

Dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Z návrhu odsúdeného a jeho následnej výpovede na verejnom zasadnutí je zrejmé, že sa domáha obnovy konania na základe predloženia listinného dôkazu – čestného vyhlásenia svedkyne C. B. zo dňa 19. 05. 2025, ktorá bola ťažko chorá už počas prípravného konania a dňa XX. XX. XXXX zomrela. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu je aj krajský súd toho názoru, že v prípade odsúdeného ide o snahu prehodnotiť ustálený dôkazný stav na základe predloženého listinného dôkazu, ktorý sa týka skutočnosti súdu známej už v pôvodnom konaní. Na základe obsahu trestného spisu niet pochyb o tom, že pred vydaním rozhodnutia vo veci sa súd v pôvodnom konaní zaoberal skutkovým zistením, či bankomatovou kartou poškodeného D. B. disponovala výlučne matka odsúdeného C. B. vrátane zisťovania okolností, za akých s účtom poškodeného disponoval odsúdený, pričom vykonaným dokazovaným bola neoprávnenosť ním uskutočnených platieb a výberov hotovosti bezpečne preukázaná. I keď odsúdený odmietol v trestnom konaní vypovedať, dôkazný stav zistený

zabezpečenými dôkazmi umožnil súdu prijať záver o jeho vine za skutok, ktorý mu bol kladený za vinu. Dokazovaním v pôvodnom konaní bolo preukázané, a to predovšetkým na základe opakovaných výpovedí poškodeného D. B., že kartou k bankovému účtu a účtom samotným disponovala jeho manželka C. B., ktorá si po tom, ako s nimi od leta 2022 približne do 05. 01. 2024 žil v byte odsúdený, všimla vykonanie neoprávnených platieb a výberov z účtu a spolu s najmladšou dcérou o týchto pohyboch na účte vyhotovila prehľad. V trestnom konaní boli vykonané ďalšie svedecké výpovede a listinné dôkazy, podporne aj kamerové záznamy, pričom už v prípravnom konaní bola známa procesná obrana odsúdeného, ktorý sa pred svedeckou výpoveďou A. E. bránil tým, že o platbách zasielaných aj na účet uvedeného svedka vedela jeho matka C. B.. Preto samotná skutočnosť, že C. B. nebola v prípravnom konaní vypočutá, nemôže viesť automaticky súd konajúci o povolení obnovy konania k záveru, že jej „výpoveď“ vo forme čestného vyhlásenia je novou skutočnosťou, ktorá môže viesť k inému rozhodnutiu v trestnom konaní.

S poukazom na uvedené je aj krajský súd je toho názoru, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil žiadne nové dôkazy takej kvality, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného.

Senát krajského súdu zdôrazňuje, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je v Trestnom poriadku (§ 394 a nasl.) koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok (odsudzujúci, ale aj oslobodzujúci) v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku sa týka výlučne nedostatkov v skutkových zisteniach, preto sa súd konajúci o obnove konania nezaobera chybami týkajúcimi sa správnosti procesného postupu súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní ani chybami týkajúcimi sa správnosti použitej právnej kvalifikácie. Eventuálne procesné pochybenia a pochybenia v uplatnenej právnej kvalifikácii môžu byť za splnenia podmienok uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku predmetom konania o dovolaní. Napokon, v konaní o povolení obnovy konania nie je súd oprávnený preskúmať ani zákonnosť postupu súdu pri vykonávaní dôkazov a ich hodnotení vrátane udržateľnosti právnych názorov pôvodne konajúcich súdov, pokiaľ ide o hodnotenie rozporov vo výpovediach svedkov, resp. v iných dôkazoch.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Keďže okresný súd napadnuté rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil, záverom krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože v tomto prípade preto neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.